

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
 Zsírítót nem adtatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden garmondor díja 20 kr.

HÍRDEZÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszített s körzettel ellátott hirdetésekért törméérték szerint, minden 1 centimeter után 8 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Az iszákosság.

A pálinkaivás, az iszákosság terjedése ellen sok mindent megpróbált már a társadalom, azonban e czélulag kifejtett törekvése idáig nagyon kevés eredményt mutat fel s alig is lesz elébb sikere, míg maga a törvényhozás nem veszi kezébe a dolgot és szigorú törvény életbeléptetése által nem emel gátat e veszélyes kór elharapódzásának, mely az emberiség pusztulására nagyobb befolyással bír a legdühöngőbb ázsiai koleránál.

A társadalmat fenyegető kórjelenségekre figyelő vidéki lapok, különösen az ország felső megyéiben, évek óta folytatják a harcot e veszedelmes ellenséggel szemben, melyet Zola Emil pikáns tolla oly találóan keresztelt emberirtónak.

Közeli az „Ung” s a „Debreczeni Értesítő” szólalt fel erélyesen a pálinkaivás terjedése ellen s az utóbbi a statisztikát véve alapul végeredmény gyanánt két elszomorító következményt konstata.

Az egyik az általános elszegényedés, a másik a népesség számának apadása, illetve az egyes megyékbeni számnövekvés aránytalan csekélysege, a statisztikai tudomány által megállapított törvények ellenére. És ezek igen szomorú okozatok, melyeknek okai nagy részben, az alsó néposztály rétegeiben elterjedt pálinkaivásnak tulajdoníthatók.

A nemzetgazdaságtan tanítja, hogy a nemzeti vagyon legfélékenyebben őrzendő eleme az ember-anyag, tehát ez anyag pusztulása a legveszedelmesebb symptoma az emberi egyetemben. A pálinkaivás élvezése pedig épen e veszélyes helyen üt rést nemzetünk hajóján, mely különben is csak erőfeszítések kifejtése mel-

lett haladhat társadalmi számtalan bajaink oczeánjában.

E szenvedélynek káros hatásai oly szembeötlők, hogy a naponkint előforduló szomorú példákból a laikus ember is könnyen levonhatja a szomorú következtetést.

A pálinkaivás testet és lelket egyaránt ölé hatásán kívül, még vagyoni végromlásra is vezet a tudatlan és erkölcsi önállósággal nem rendelkező parasztot, kinek gyenge oldalait, éleslátásánál fogva, oly könnyű szerrel ejti hatalmába a falusi korcsmáros. Hiába tart a falu jegyzője, bizonyára jobb sorsra érdemes buzgalommal, prédikációt a népnek a „korcsmai hitel”-ről, hiába függeszti ki a bölcsen alkotott s ide vágó szabályrendeletet a korcsma helyiségében, a nép hallani sem akar róla s még hizeleg jámbor fejének, ha a korcsmáros — minden felső forumot kijátszva — feltétlen hitelt nyit számára. Es ez a könnyű hitel lesz kútfeje minden bajnak.

Az erkölcsi romlottságot maga után vonja az anyagi romlás. A beállott nyomor bünszerzővé szegődik s egész láncolata áll elő a bünös cselekményeknek. A tisztességes munka nem izlik a jobb módhoz, könnyű élethez szokott embereknek s a sülyedés rohamosan folyik a könnyelműség lejtőjén.

Nagyon aggasztó viszonyok ezek, melyekkel szemközt szemet hunyni nem szabad. A pusztulás oly jelei mutatkoznak a népesség fogyatkozásában, melyek méltán megdöbbenhetik azokat, kiknek hazájok sorsa szívükön fekszik. És e veszélyek országosak jellegükre nézve, csak kevés terület az, mely emancipálni tudta magát e kóros állapot alól. Igen elérkezett az idő, midőn e bajokon segitenie kellene a törvényhozásnak is, meg a társadalomnak

is. Egyesített erővel minden bizonynyal kedvező eredményt lehetne kivívni.

Európa civilizált államaiban a törvényhozás már gondoskodott az iszákosság meggátlásán s annak határt vetni igyekezett. Miért ne tehetnők mi is?

Franciaország az, hol Thiers elnöksége alatt még 1873-ban alkottatott törvény ez irányban. A törvény szakaszait nem lesz érdektelen végig futni. Ime:

1. §. A ki bárhol — utcán, kávéházban stb. — részegen találtatik, 1—5 frankig büntetetik.
2. §. Tizenkét hó lefolyása alatt ha ismétlen részegen találtatik, 6 naptól 1 havi fogságig és 16 franktól 300 frankig büntetetik.
3. §. A ki kétszer elítéltetett, elítéltetése napjától 2 évig nem választható és nyilvános hivatal nem viselhet.
4. §. Italt mérők 1—4 frankig büntetnek, ha nyilvánosan ismert korhelyeknek (részeskedőknek) italt adnak, vagy alkohol-tartalmu italt szolgáltatnak 16 éves kort be nem töltött egyéneknek.
5. §. Tizenkét hó lefolyása alatt hasonló vétség elkövetése esetében 6 naptól 1 havi fogságig és 16 franktól 300 frankig büntetnek.
6. §. Ki kétszer elítéltetett el, a 3-ik §. értelmében büntetetik és elveszti italmérségi jogát.
7. §. Mindenki 6 naptól 1 havi fogságig és 16 franktól 300 frankig büntetetik, ki a 16-ik év-kort még be nem töltött egyént részegségig itat.

Utastítás rendőrök részére:

Ki az utcán, vagy bárhol részegen találtatik, a legközelebbi rendőri állomáshoz viendő, a hol kijózanodásáig visszatartandó.

Végül pedig:

Ezen törvény kifüggesztendő minden városházán és minden italmérő helyiségben.

A kifüggesztett törvény áthágója fogsággal és pénzbírsággal büntetetik, valamint minden italmérő helyiség tulajdonosa is, kinél ezen törvény nem találtatik kifüggesztve.

Igy szól a francia törvény.

Méltó a követésre!

TÁRCSA.

A magyar fürdőkről.

Kalászok

dr. Chyzer Kornél m. főorvosnak népszerű előadásából, melyet a természettudományi társulat estélyén Budapesten f. évi február 19-én tartott.

Torjai Búdösbarlang.

A torjai Búdösről röviden fogok szólni, mert a mult évben dr. Ilosvay ur egy estélyen külön ismertette.

De mielőtt elmondanám önöknek saját megjegyzéseimet a torjai Búdösről, jókaival fogom elmondani, hogy milyen az a Búdös. Bálványos várában, melyet legtöbben ismernek, így szól róla: „A halál országa ez. A bércz oldalán, fenn a magasban ásit egy sziklaodu; félredült gulák képezik óriási kapuját, májszínű-rozsdaveres sziklák, fekete erekkel. Hanem a barlang száda körül sárgán van zománczozva szikla és padmaly. Mint a penész úgy lepi be a halavány-sárga nyirok az egész környéket. S a bejárat előtt reszketni látszik a lég, mint a délibáb: a kövek tánczolni látszanak, az örökké nyitott kapu reszket és a föld maga libeg-lobog. Itt van a pokol tornácza.”

S higyjék el t. hallgatóim, hogy e leírás nem a költő képzelmenek szüleménye. A pokol tornácza valósággal ilyen.

De nem egyedül a szénsavat és a büzös

kénhydrogént okádó 3 barlang teszi e hegyet érdekessé és fontossá, hanem a Búdös hegy tövén fakadó legkülönbébb források egész minta gyűjteménye.

Őszintén mondom önöknek t. hallgatóim, hogy alig hangolt le engemet valaha valami annyira mint eme természeti ritkaságok megtekintése.

Mily kincsek! És mily barbár állapotok körülöttök egy civilizált ország közepette.

Ha nem kitűnő országuton, mely most Sepsiszentgyörgytől Kézdi-Vásárhelyre erre vezet, jutottunk volna ide, a paticsokból összefont hotelek s hasonló fürdőházak után itélve, azt kellene hinnünk, hogy ez Attila hadai itt hagyott táborának maradványa. Valóságos Közép-Ázsia!

Ha ezen ritka természeti tünemény más országban van, hol az emberek tudnak ilyesmit értékesíteni, már magának a barlangnak kedvéért százazreket hoznának ide évenként az idegenek, a mi pedig a környéken lakó iparos jó székelyeinkre nagyon ráférne. S ezt nem csak én mondom, így mondja ezt Jókai is e szavakkal: „Ha más országban volnának e gyógyverejű csodaforrások, bucsujáró kápolna volna mindenik mellé építve egyfelől: részvénytársaság vendégfogadója a másik felől.”

Igy pedig jelen állapotában ezen barlang, melynek gyilkoló hatását Ilosvay ur önöknek terjedelmesebben leirta, most nem egyébb, mint egy közveszélyes hely, melyet öngyilkosok azért keresnek fel, hogy ott megunt életöknek szén-savval vessenek véget; de még ennél is rosszabb hely, hol sok értelmetlen paraszt ember minden

orvosi felügyelet nélkül mérgezi magát lassan s néha öli hirtelen is és fosztja meg magát vitriolos vízzel legnagyobb kincsétől szemevilágától.

Ilosvay urnak csak egy passusát idézem vissza önök emlékezetébe, mely szerint Vass János uram ki mint erdőőr tizenkét év óta végzi a barlangi orvos feladatát és gyakorolja a rendőri felügyeletet, huszonöt ember elpusztulását érte itt meg. S ily állapotokat érünk mi meg a közegészségügyi törvény 9-ik évében.

Tudtommal én voltam az első, ki Magyarországi gyógyhelyei és ásványvizei című a tavalyi országos kiállítás számára irt kis munkámban utaltam arra, hogy e közveszélyes barlangnak vasrácsal való el nem zárása nagy mulasztás a hatóság részéről. Nem tudom én-e az érdem, de a barlangot most már rácsal elzárták.

Maga a gyilkos-barlang nemcsak a leghatalmasabb szénsavfürdő, de egyuttal a szénsavnál magasabban felszálló kénhydrogengáz belégzési terme is, hol énekesünk sok rekedtséget gyógyíthatnának ha volna hol lakniok.

A Búdös alatti fürdők, a szó teljes értelmében kőkorszakbeliek, mert itt a vizet még a fürdőház vagy jobban mondva bódé előtti nagy tüzekben izzított kövekkel melegítik.

Nem is csoda, hogy aztán az egyiket „valatónak” hívják.

Ásványvizekben itt válogathatunk. Van itt egyszerű savanyuviz, vasas savanyuviz, kénsavnatriumot tartalmazó savanyuviz, timsós, vasgáliczos viz, szabad kénsav tartalmu viz sat. S mind ez bőven. S a mit legkevésbé vagyok képes felfogni, hogy mindezen kincsek nem valami

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

Levelezés.

Laborcivölgy 1886. márcz. 7.

Tek. szerkesztő nr!

Engedje meg, hogy becses lapja hasábjait a következő sorok közlésére igénybe vehessem.

E lap 9-ik számában jelezve volt, hogy a mezőlaborczi állami elemi népiskolában folyó évi márczius kó 6-ik napján gyermek színelőadás tartatott, nevezett népiskola növendékei által. A szindarab címe: „Az atya gyógyszeré; előadott és rendeztetett a zemplénmegyei magyarosodást és népnevelést terjesztő egyesület” javára.

Igazán, szinte hihetetlen valami! szini előadás... népiskolában... felvidéken... a Kárpátok tövében... magyar nyelven. Pedig úgy van, tény, megtörtént dolog. A közönség nagy számmal, zsufolásiig, a bérelt iskolahelyiség szűk termébe nem férve jelent meg az annyira kíváncsisággal várt gyermek színelőadásra. De nem is csalódott, mert a felvidéki zsenge muzsák derekasan feleltek meg kötelességüknek, magyar társalgásuk, csevegésökkel valódi élvezetet és mulatságot szerettek a hallgató közönségnek s elmonhatjuk, hogy ilyen produkció bármely legmagyarabb helynek is becsületére válnék.

A gyermekek értelmes, szabatos és bátor előadása nemcsak a tanító és tanítónő fáradhatatlan buzgalma, vasszorgalma és tevékenységéről győzték meg a résztvevő hallgatókat, de egy szerszind fényesen tanuskodott arról is, miszerint az állam által e tanítványok ellátására és fenntartására hozott áldozatok valóban hasznosan és a magyar társadalomnak szépen kamatoznak.

Különös említést érdemel továbbá ezen gyermek színelőadásán azon része, a midőn a két nembeli növendékek magyar zamatu kardalokkal szórakoztatták hallgatóikat, kik örömmel telve s nagy meglepéssel váltak el a helyszínről és mulattatóiktól.

Büszke és nagyra lehet érte ezen mondhatjuk mintatanítványok derék tanítói kara, melyet az e tekintetben érdem és elismerés kizárólag és egyedül megillet. Adjon az ég erőt és kitartást neki!

A résztvevő hallgatók közt jelen voltak: Homonnáról a járás tb. szolgabírája, vasuti tisztviselők és mások; továbbá helybeli, radványi, lupkói és vidrányi vasuti állomások főnökei és tisztviselői, a vidéki lelkészek, körorvos, körjegyzők és az összes értelmiségnek nagyobb része.

Előadás után következett a helybeii vasutisták által rendezett bál, mely szintén a maganemében elég szépen és kedélyesen sikerült, s melynek csak a rohamosan jött reggel vetett véget.

R. M.

Jegyzőkönyv.

Felvétel Sztrópón, 1886. évi márczius hó 1-én, a magyar nyelvet és népnevelést terjesztő egyesület sztrópói köre által.

Jelenlevők: Tutkovics József körelnök, Bár-czy Benedek jegyző, Évva Kálmán, Degro Péter, Várhelyi Dániel, Sztavinszky Sándor, Sváby István, Grofcsik János, Kresznovszky János, Tomka László, Woevoda Mihály, Viszlóczy Jenő.

Körelnök a gyűlést megnyitván, mindenenk előtt kijelenti, hogy Viszlóczy Jenő repejői gör. kath. lelkész, volt 1848/49. évi honvéd, az egyesület nemes hivatásától lelkesülve, az egylet ren-

értelmetlen paraszt községek tulajdonai, mint például a szomszéd bodoki kitűnő savanyuviz, mely kilencz község tulajdonát képezi, de két főri család B. Apor Károly örököséi és gróf Mikes Benedekéi s ezek hagyják ilyen parlagon.

Csak igazam volt nekem akkor midőn 4 évvel ezelőtt a debreczeni orvosi gyűlésen Magyarország gyógyvizeiről, azok értékéről és értékesítéséről szóló előadásomban mondtam, hogy ásványvizeink tulajdonosainak más generatioja kell ahhoz, mely a magyar orvosoknak patriotizmus sugalta szavatait meghallgassa, megértse és saját érdekében fogantatja.

Kovásznai pokolsár.

De ha már a pokol tornáczáig voltak szivek elkísérni, lépjenek be velem a *kovászna* is, mely ide 4 órányira Kovászna község piacán fakad. Ily nagy hangzású nevet adtak a kovásznaiak fürdőjüknek, mely mint természeti tüne-mény mindenesetre figyelemre és megtekintésre méltó, de mint fürdő nagyon hitvány. Ez egy fabódéval kerített sárvulcán, hol a 10 foknyi meleg savanyuvizet az uszoda fenekén levő iszap-pal együtt az óriási mennyiségben folyton nagy morajjal feltörő szénsav örökös forrásban tartja. S ebben a hig mozgó kékes-barna sárban fürdenek itt az emberek igen szűk helyen együtt, de nők és férfiak külön. Ez a sárvulcán néha kikitör s ilyenkor nagymennyiségű sarat, követ és vizet messzire is dobál, de rendes körülmények közt semmi pokoli nincs rajta. A Kovásznaival

des tagjaul jelentkezett és az évi 2 frnyi díjat lefizette.

Viszlóczy Jenő g. k. lelkésznek az egyesület rendes tagjai közzé lett belépése éljenzéssel tudomásul vétetett; egyuttal azon közóhajnak adatik e helyt kifejezés, vajha e vidék gör. kath. lelkészei közzül többen is követnék fent nevezett gör. kath. lelkész példáját.

Körelnök előterjeszti, miszerint a tagsági díjjak behajtására utasított, kéri ennél fogva a tagokat, hogy e részbeni kötelezettségüknek eleget tenni sziveskedjenek.

Erre nézve Évva Kálmán rendes tag, határozatilag kimondatni kéri, miszerint tekintve, hogy az általa beszédett 1883. évi tagsági díjjakat már ennekelőtte három évvel beszolgáltatta a központba, és azon idő óta úgy magán, mint hivatalos uton a nyugták megküldését kérelmezte; mindazonáltal azok a mai napig sem érkeztek meg; saját önmaga igazolása, de a köteles rend érdekében is indítványozza, hogy a jelen jegyzőkönyv hiteles másolatának betérjesztésével úgy a befizetett tagsági díjjak mint az ezen kör tagjainak névsora elküldése, illetve közlésére az elnökség azzal kéressen fel, miszerint mindaddig, míg ezen jogos és méltányos kérelme a sztrópói körnek nem teljesítettik, a hátrálékos tagsági díjjak sem fizetnek meg.

Kresznovszky János indítványozza, miszerint az egyesület céljai közzé tartozik jutalomban részesíteni azon tanítókat, kik, a magyar nyelv tanítása körül kitűnő eredményeket mutatnak fel; már pedig e vidéken vannak tanítók, kik midőn feladatuknak felsőbb helyen lett elismerés szerint is a legszababban megfeleltek; másrészt a magyar nyelv tanítása körül oly meglepő eredményt mutattak fel, hogy ez által az erkölcsi előismerés mellett, mint igen szegény javadalmazással ellátott tanítók az anyagi jutalomra is méltók; tekintve, hogy ezen tanítók közzül Sváby István és Grofcsik János állami tanítókká nevezettek ki és így azon jutalmazást nem igényelhetik, a nagy-domásai tanító Smiárszky János és a sztrópó-olykai Spak Antal jutalombani részesítésük az illető helyen annál melegebben ajánltassék, mennyiben nevezettek — szűk anyagi viszonyaik mellett — arra nagyon is reá szorulnak.

Egyhangulag elfogadtatott és határozatilag kimondatik, hogy Smiárszky János nagy-domásai és Spak Antal sztrópó-olykai tanítóknak — kiváló érdemeik elismerésül — jutalombani részesítésük, jelen jegyzőkönyv hiteles másolatának betérjesztésével a legmelegebben kérelmeztek.

Évva Kálmán rendes tag indítványozza, miszerint tekintve, hogy a legutóbbi közgyűlésről felvett jegyzőkönyv a központba beküldetett, az abban előterjesztett indítványok és kérelmek, hogy tárgyalattak-e? arról semmi tudomásunk nincs, kéressék fel az elnökség, miszerint jövődében a betérjesztett jegyzőkönyvet tárgyalás alá venni s annak eredményét e kör elnökével jegyzőkönyvileg tudatni sziveskedjék.

Tekintve, hogy az előterjesztett indítvány e gyűlés egyhangú helyesléssel találkozott, de tekintve, hogy a vidéki körök feladatuknak helyesen csak is úgy felelhetnek meg, ha a központban tartott gyűlések eredményéről tudomással bírnak, jelen jegyzőkönyv hiteles másolatának betérjesztésével, hazafui tisztelettel felkérik az elnökség, miszerint jövődöre a gyűlésekről felvett jegyzőkönyveket hiteles másolatban, e kör elnökének megküldetni sziveskedjék.

Várhelyi Dániel rendes tag indítványozza, miszerint tekintve, hogy a központi igazgató vá-

gybefolyt Vajnafalva község ismét különféle kitűnő savanyuvizek gyűjteménye, de fürdői nem messzire estek a büdösi kőkorszakbeliektől. S mind ezen kincseknek itt semmi jövőjük nincs, mert a birtokviszonyok igen kedvezőtlenek.

Borszék.

Mielőtt erről szólnék, engedjék meg, hogy egy adomát elmondhassak. Hajdan, mikor a gőzparipa még csak Szolnokig nyargalt és alföldi töltéseink őszkor még nagyon barátságos marasztaló sárból állottak, egy Párisból hazatért alföldi fiatal embertől azt kérdezé egy öreg ur: hát messze van-e öcsém az a Páris? Mire ő azt felelte: Kedves bátyám, Szolnok éppen fele utja.

Ennél illusztrálabb feleletet én sem adhatnék annak, a ki tőlem azt kérdezé, hogy messze van-e ide az a Borszék? Csakhogy én Szolnok helyett Maros-Várhelyt a Csikfelé vezető vasut végpontját mondanám. Borszék ugyanis innen még nem kevesebb mint 170 kilométernyire fekszik. Ily körülmények közt, kivált mikor még nyáron rendes kocsipostai összeköttetés sincs, Borszék mint fürdő még jó darab ideig csakis az erdélyi részek fürdője fog maradni. S ez már kétségkívül érthetetlen körülmény, hogy akkor midőn maholnap minden faluban egy-két magán egyén kedvéért lesz posta, ott keleten egész megyék s kisebb-nagyobb fürdők egész sora nélkülözök még ma is a kocsipostai forgalmat, mely pedig nekik vajmi kevés pótlék volna azért a sok vasutért, melyben az ország többi

lasztmányba beválasztott Évva Kálmánnak egy évi megbízatása lejárt, kéri ennél fogva, miszerint e részben a választás újjólag megejtessék.

Az alapszabályok 30. §-a rendelkezéséhez képest a központi igazgató választmányba e kör részéről újjólag egyhangulag Évva Kálmán választott meg, miről nevezett jegyzőkönyvi kivonattal kiértékesített.

Több tárgy nem lévén, jegyzőkönyvi hitelesítőül Évva Kálmán és Degro Péter urak kérétek fel.

Kelt mint fent.

Tutkovics József s. k.,
a kör elnöke.

Bár-czy Benedek s. k.,
a kör jegyzője.

Hitelesítették:

Évva Kálmán s. k., Degro Péter s. k.

A tokaj-hegyaljai bortermelőknél 1886-ik évi február hó 5-én Sátoralja-Ujhelyben tartott értekezletéről.

— Irta: Kun Dániel értekezleti jegyző. —

2-ik tárgy: „A borvámok kérdése. A transito ügy rendezése. Szállítási kedvezmények ki-
eszközlése.”

Előbbi felszólalások által ezen tárgy már ki lévén merítve, kimondatik, miszerint az értekezlet a congressusi előkészítő bizottságnak a borvámok kérdésére, a transito ügy rendezésére vonatkozó célzatát magáévá teszi s az országos congressus figyelmét különösen arra hívja fel, hogy a borszállításnál — mint ez Romániában is van — tekintet nélkül a feladott bor mennyiségére (ha kevesebb is egy waggonnal,) a vasutaktól és gőzhajó-társulatoktól *szállítási kedvezményt* eszközöljön ki.

3-ik tárgy: „A regale-jog megváltás utján való rendezése.” A congressusi program e tárgya a tokaj-hegyaljai bortermelők helyesléssel találkozik. Kivánják azonban, hogy addig is míg a megváltás bekövetkezik, a regale-ügyben kiadott sok rendelet helyett, melyek még mindig sok határozatlanságot hagytak fenn, egy kimerítő, félremagyarázhatatlan szabályrendelet alkotassék. Ebben adassék meg a bortermelőknél azon jog, hogy bármily minőségű boraikat lepecsételt üvegekben előleges bejelentés nélkül is, mindenkor szabadon árulhassák.

4-ik tárgy: „A borkivitelnél (Export) eddig tapasztalt nehézségek elhárítása.”

A tokaji borvidék is nyomása alatt áll azon viszonyoknak, melyek a borkivitel megnehezítik. Az értekezlet csatlakozik az országos congressus ezek elhárítását célzó törekvéséhez.

5-ik tárgy: „Az okszerű szőlőművelés, a borászati szakoktatás és pinczekezelés terjesztésére létező intézmények fejlesztése és időleges szaktanfolyamok tartása.”

Szabó Lajos, tarczali vinczellér képezdei igazgató, Deil Jenő, Viczmándy Ödön gazd. egyt. elnök azon tapasztalataiknak adnak kifejezést, hogy a fennálló vinczellérképezdek nem nevelnek paraszt vinczleereket, mint céljuk lenne s hogy a borászati vándor-tanárok, a mostani tanítási rendszer mellett nem mutatják fel a várt eredményt s olykor egyoldalú elméleti tanokkal támadják meg az okszerű régi hagyományokat s azon kevés idő alatt, melyet koronként egy-egy előadásuk alatt, a bortermelőkkel, vinczleerekkel töltenek: maguk és üdvös tanaik iránt sem képesek bizalmat kelteni s hogy az okszerű pinczekezelést kevesen sajátítják el s hogy a tokaj-hegyaljai bor jellegének, sajátosságainak tudomá-

részei részesülnek. A könnyű rendszeres és olcsó közlekedés minden gyógyhely felvirágzásának egyik legelső feltétele. Nem kell ennek éppen vasutmentében feküdni, hogy boldogulhasson. Ime ott van az Engadin, Svajcznak olyan része, hol vasut szintén nincs, s 10—18 órányira a vasuti végpontoktól minden lépten-nyomon találunk nagyon virágzó gyógyhelyeket, melyek még télen is ezerszáma számlálják vendégeiket. De bezzeg van rendes kocsipostai összeköttetésük, daczára annak, hogy ott a magán vállalkozás is nagyon versenyez vele s a magán vállalkozás is jobban érti saját érdekét mint nálunk, hol ha reá szorulunk, úgy bannak velünk, mintha minden egyes utasból külön megakarnának gazdagodni.

Az engadini gyógyhelyeket összekötő hegy-szoros utak egynémelyike valóságos lsten kísértésnek nevezhető s a kocsipostai közlekedés Svajcz valamennyi szorosán át úgy van berendezve, hogy csak az utas kényelmére s nem az állam közvetlen jövedelmére vannak tekintettel. Nem is fizeti ki magát a svájci posta. Olvastam kimutatását. Egyetlen hegyszorosra utra a brünni-sire nem fizet reá, s nemcsak hogy fentartja valamennyit, de még újakat is épít, mert számol azon nagy közvetett haszonnal, mely az ezen utak által lehetővé tett forgalomból azok vidékére háramlik. Ily szempontokból kellene a Székelyföldre való közlekedést is berendezni és fentartani.

Engemet harmadéva közvetlenül az idény

Folytatás a mellékleten.

HIVATALOS RÉSZ.

1607. sz. *Zemplénmegye alispánjától.*

A hivatalos lap utján a mezőkövesdi járási borsodmegyei teljesen ismeretlenek névjegyzéke a szolgabírók általi körzés végett köztudomásra hozatik.

S.-a.-Ujhely, 1886. márczius 9-én.

Alispán helyett:

Viczmándy Ödön,
főjegyző.

Borsodmegye egri járás főszolgabírójától.

A „teljesen ismeretlenek“ névjegyzéke:

Béres Sándor t.-ábrányi születésű, Kovács István m.-kövesdi, Daru Ferenc négyesi, Csiki Sándor noszvaji, Vincze József noszvaji, Zakhar József noszvaji, Siroki György sályi, Blechner Lipót szihalmi, Majoros Lajos szihalmi, Lovasi Dezső István György szihalmi, Tóth Ferenc szihalmi, Jankovics Sándor szomolyai, Frank Herman tardi születésű.

Kelt Mező-Kövesden, 1886. január hó 15-én.

Főszolgabíró helyett:

Csikiz Elek,
alszolgabíró.

27997. sz. *Zemplénmegye alispánjától.*

Tekintetes szolgabíró ur!

Közhirre tével végett tudatom t. szolgabíró urral, hogy t. Borsodmegye alispánja f. é. 870. sz. a kelt értesítés szerint a Hangács község 16 állományának takonykór miatt elrendelt vesztégzár — további köresek elő nem fordulván — be-szünttetettek.

S.-a.-Ujhely 1886. márcz. 10.

Alispán helyett:

Viczmándy Ödön,
főjegyző.

575. sz. *Szerencsi járás szolgabírójától.*

Pályázati hirdetés.

Zombor községében 400 frt. évi fizetés és szabad lakással egybekötött jegyzői állomás meg-üresedvén, arra ezennel pályázat hirdetik.

Ennél fogva felhívatnak folyamodók, miszerint képesítési okmánnyal ellátott 50 kros bélyegű kérvényeiket ide f. évi márczius 22-ig mutassák be.

A választás f. évi márczius hó 24-én reggeli 9 órakor fog Zombor község házánál megejtetni.

Szerencs 1886. márczius hó 4-én.

a szerencsi járás szolgabírói hivatala:

Urbán Ferenc,

h. szbiró.

2—3

2147. sz.

Valamennyi szolgabíróknak.

Köröztetés s az illetők feltalása esetén a legközelebbi katonai vagy honvéd zászlóalj-pa-rancsnoksághoz leendő bekisértetés végett kiadom.

S.-a.-Ujhely 1886. márcz. 2.

Alispán helyett:

Viczmándy Ödön,
főjegyző.

*M. kir. zempléni. 40. honvéd zászlóalj
S.-a.-Ujhely.*

(Másolat.)

Szökevényi leírás.

az alább nevezett 1886. évi január hó 2-ikára berendelt, azonban a behívásnak 42 nap alatt elegett nem tett s így szökevénynek nyilvánított két honvédről.

Zemplén megyei, s.-a.-ujhelyi járásbeli Bod-zás-Ujlak községi illetőségű 24 éves r. k. Karics-ko József 40-ik honv. zászlóaljbeli besorozott köz-honvéd. Nőtlen, földész, közép termetű, fekete haju szemű és szemöldü, rendes orru, arányos száju, kerek állu, tojásdad arczu, különös ismer-tető jele: gyenge. Beszél: tótul. Magassága: 1590.

II.

Zemplén megyei, s.-a.-ujhelyi járás, Kolbása községbeli illetőségű 25 éves, gk. Mátyás György 40-ik zászlóaljbeli besorozott közhonvéd. Nőtlen, földész, közép termetű, gesztenye haju, szürke szemű, gesztenye szemöldü, rendes orru, és száju, hosszas állu és arczu. Különös ismertető jelei: föltételesen alkalmas, magas hátú, s a gerincz oszlop elferdült. Beszél: tótul. Magassága: 1620.

S. a.-Ujhely 1886. febr. 16.

Hönlg,
alezredes.

549. szám. *Magyar kir. belügyminiszter*

Körrendelet.

A New-Yorkban megjelenő »Amerikai Nem-zetör« című magyar lap mult évi december 15-én kiadott számában a »nemzeti ünnep« felírás alatt egy közlemény foglaltatik, mely a magyar szent korona irányában minden hazafi által táp-lált tiszteletet s az ország első királya dicső emlékü szent István király iránti kegyeletet mé-lyen sérti.

Hábár ezen lap előbbi időben az Ameri-kába kivándorolt magyar alattvalók sorsának s az ottani viszonyoknak hü közlése által a kiván-dorlási mozgalom korlátozása tekintetéből jó szolgálatokat tett s ennek folytán az országban való elterjedése előmozdítottat is, mindazonáltal ilyen a hazafiai kegyeletet profanáló s közvetve a fennálló rend ellen is irányuló közlemények terjesztése meg nem engedhető.

Miről a törvényhatóságot folyó évi január 5-én 5308. szám alatt kelt köriratomra vonat-kozva azzal értesitem, hogy a laptól minden támogatás megvonandó.

Budapesten, 1886. évi február hó 11-én.

Tisza.

Az orsz. borászati kormánybiztostól.

733/1886. sz.

T. cz.

Az amerikai szőlővessző-megrendelők közül megrendeléseiket sokan nem a nagyméltóságú földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium által 1885. évi október hóban e tárgyban kiboc-sátott hirdetés értelmében tették meg, a mennyiben p. o. némelyek a Jaquez, Vitis Solonis és York-Madeira vesszőket is kizárólag a hazai telepekről kérték, holott ilyenek ezen telepekről kiosztás alá nem kerülnek. Másrészt a Riparia Sauvage sima vesszőkre a megrendelések oly

nagy számban érkeztek, hogy a hazai telepekről még azon megrendelések nagy része sem lesz foganatosítható, a melyek csakis a hazai telepekre szoritkoztak. Ennélfogva, mielőtt az amerikai sző-lővessző kiosztása tárgyában érdemleges intézke-dés tétetnék, figyelmeztetendőknek tartom a meg-rendelőket, hogy a Jaquez, Vitis Solonis és York-Madeira gyökeres és sima vesszőket (már a hird-etmény értelmében is), a Rip. Sauvage sima vesszőket pedig a készlettel tetemesen meghaladó megrendelés miatt csakis Franciaországból való behozatal utján kaphatják meg.

Ámbár ezen körülmény a vesszők árát ille-tőleg különbséget nem tesz, mert ugy a francia-orosz, mint a hazai Riparia Sauvage sima vess-ző ezrének ára egyenlően 10 frt, a Jaquez, Vitis Solonis és York-Madeira pedig a hirdetésny ér-telmében ugy is csak Franciaországból hozhatók be: mindazonáltal a nmélt. miniszterium nem is-mervén azon indokokat, melyek a megrendelőket vezették, midőn a szükséges vesszőket kizárólag a hazai telepekről kívánták beszerezni, nem akar külföldi vesszőket kiosztani az illetők közt a nél-kül, hogy őket erről előzetesen ne értesítse s ne-kik módot ne nyujtsion arra, hogy a mennyiben a külföldről származó vesszőket elfogadni bármi okból hajlandók nem lennének, ez ellen idejében felszólalhasanak.

A gyökeres Riparia Sauvage vesszőkből tett megrendelések ellenben mind a hazai telepekről lesznek fedezhetőek.

Mindezeknél fogva értesitem (czimet), hogy a megrendelt vesszőket a következő mennyiség-ben és az alábbi helyekről fogja megkaphatni, ugymint: 1000 drb Rip Sauvage gyökeres a kecs-ke-méti állami szőlőtelepekről. 1000 drb Rip Sau-vage gyökeres a kecskeméti állami szőlőtelepek-ről, 1000 drb Rip. Sauvage sima Franciaország-ból stb.

Erről (czimet) oly megjegyzéssel van sze-rencsém értesíteni, hogy a mennyiben megren-delésének az említett módon való foganatosítása ellen bármi észrevétele lenne, azt ezen körlevelem vételétől számított 8 nap alatt velem okvet-len közölni sziveskedjék mert ellenkező esetben a közölt kiosztási módozatot elfogadottnak fogom tekinteni s a mennyiben megrendelése ellen a törvényhatóság vagy a rendeltetési község hatósága a hirdetésny VII. szakasza értelmében felszólalással nem él, a fent jelzett vesszők a kiosztás alkalmával (czim) minden további meg-kérdezése nélkül megküldetnek.

Megjegyzem végül, hogy a szállítási költség a megrendelőket terheli, még pedig a kecske-méti telepről való vesszők a kecskeméti vasuti állomástól, a külföldi vesszők pedig a fiumei vasuti állomástól számítva. A szállítási költség különben csekély lesz, mert a szőlővesszők az összes vasutakon teheráru-díjzabás mellett gyors-árúként fognak megküldetni. Ezen költségeket az állam előlegezni s a vesszők árával együtt az illetékes adóhivatalok utján fogja beszédtetni.

Kelt Budapesten, 1886. január hóban.

Miklós Gyula,
kir. tanácsos, orsz. borászat
kormánybiztos.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMEÉR.

Főmunkatárs **FARKAS BERTALAN.**

H I R D E T M É N Y E K.

Kiadóhivatal: Budapest, V., nádor-utca 7. sz.

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

pártoktól s kormánytól egyaránt független

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen mindennap, hétfőn és ünnepet követő napokon is, 16—20 oldalnyi terjedelemben.

Októbertől kezdve rotációs gépen nyomatik, mely a lapot óránként 10,000 példányban, teljes 16 oldalon, könyvalakban, felvágva állítja elő.

Minden héten rendes **ZENEMELLÉKLET** válogatott zenedarabokkal.

Előfizetési ára: egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.

Mutatványszámok egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.

Munkatársak:

**Pulszky
Ferenc**

**Beksics
Gusztáv**

**Törs
Kálmán**

**Pesty
Frigyes**

**Borostyáni
Nándor**

stb. stb.

Munkatársak:

**Mikszáth
Kálmán**

**Dr. Ágai
Adolf**

**Bartók
Lajos**

**Tóth
Béla**

**Dr. Kenedi
Géza**
felelős szerk.

stb. stb.

Rovatvezető munkatársak: Antalik Károly, Gyöngyösy László, Luby Sándor, Schmittely József, Tábori Róbert, stb.

Eddig még fölülmulhatatlan.

Maager V.-féle
cs. kir. szab. valódi tisztított

CSUKAMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi autoritások által megvizsgálva, könnyű emészt-
hető hatása végett gyermekek részére is, különösen ajánlható; mint leg-
tisztább, legjobb, legeredetibb és általánosan elismert leghatásosabb gyógy-
szer mell- és tüdőbetegség ellen, gümő, elsmör, daganatok, hörkiüté-
sek, mirigybetegség, gyöngeség sat. ellen.

I üveg sárga olaj I frt. I üveg fehér olaj I frt 50 kr.

Kapható a gyári raktárban
Bécs, III. Bez. Heumarkt Nr. 3.,
valamint valódi minőségben Ausztria-Magyarország gyógyszerüzeteiben és minden
nagyobb fűszerkereskedéseiben.
Sátoralja-Ujhelyen: Zlinszky J. gyógyszerüzeteiben és Kormos test-
vérek fűszerkereskedéseiben.

501. szám.
1886.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1886. évi január hó 31-én kelt 35868/1886. számú rendeletével a homonna-szinna-baligródi- és tokaj-s.-a.-ujhely-sztropkó-szvidniki hadászati uton lévő 35, 93, 170, 183. sz. hidak újbóli helyreállítását 3650 frt 41 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1886. évi március hó 23-ik napjának d. e. 10^{1/2} órájára a zem-
plénmegyei magy. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fenti munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hi-

vatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben ér-
kezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és rész-
letes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a ren-
des hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Zemplén megyei m. kir. államépítészeti hivatal.

Kelt S.-a.-Ujhelyen 1886. évi március hó 2-án.

A hivatal főnöke:

Hönsch Dezső,
kir. mérnök.

I—2

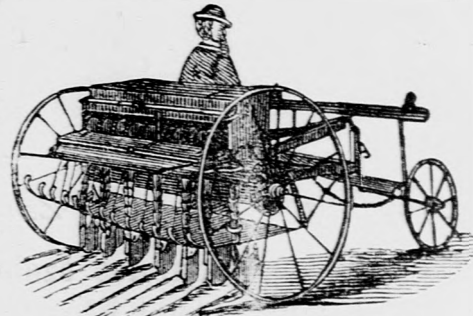
FLEISCHER ÉS TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje **KASSÁN** eperjesiut 6-ik szám.

Ajánlunk a t. gazdaközönségnek a tavaszi időnyre szükséges
gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett, könnyű
sorvető és szórvető gépeket,
ekéket és boronákat,**

hengereket, lókapákat stb, továbbá
Baker- és magtár-rostákat,

mely gyártmányainknak gépgyárunkban
állandóan jelentékeny készletet tartjuk, bizo-
mányi raktárt pedig:



Kornstein Ignátz urnál S.-a.-Ujhelyt.

Szállítunk továbbá **saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár
és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi és egyéb szí-
vattyúkat, olajsajtókat és olajmag-pörkölköket,** stb.

Elhasznált gépek, különösen

GŐZMOZDONYOK és GŐZCSÉPLŐK

pontos **átigazítását és kijávitását** legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra **ingyen és
bérmentve** küldjük. (3—5)

TK. 7009. sz.
1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi ha-
tóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak
Vad Pál n.-kövesdi lakos végrehajtást szenvedő elleni 37 frt
58^{1/2} kr. adóhátraléki tőkekövetelés és járuléki iránti végre-
hajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a kir.-helmecei
kir. járásbíró) területén lévő Nagy-Kövesd községe és hatá-
rában fekvő, a nagy-kövesdi 264. számú tjkvben 236 és 237.
hr. sz. a. foglalt hely, kert és 71. ö. i. számú házból Vad
Pált illető 1/2-ed részre 179 frtban, a nagykövesdi 266. számú
tjkvben 431, (959—960 hr. sz. a. foglalt szántóföld és 1401.
hr. sz. a. foglalt rétből ugyanőt illető 1/3-ad részre 158 frt
50 krban, végül a nagy-kövesdi 85. sz. tjkvben 546. és 826.
hr. sz. a. foglalt dézsmaváltással terhelt szőlőből szinte Vad
Pált illető 1/2-ad részre 133 frtban ezennel megállapított kiki-
áltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megje-
rölt ingatlanok az 1886. évi március hó 30-ik napjának d. e.
9 órakor Nagy-Kövesd községe házánál megtartandó nyilván-
os árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni
fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának
10%-át, vagyis 17 forint 90 krajczárt, 15 forint 85 krajczárt,
és 13 forint 30 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi
LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881.
évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-
ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapir-
ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz.
170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges
elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltati.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóságnak 1885. évi december hó 22-én tartott üléséből.

Osváth,
jegyző

Hunyor Sándor,
kir. tvszéki h. elnök.

ad 1739. szhoz.
1886.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági kiküldött: az 1881. évi LX. t. cz. 102.
§-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gálszécsi kir.
járásbíró 1739/85. sz. végzése által Képes Gyula javára
Izsépy Miklós m.-izségi lakos ellen 250 frt tőke, ennek 1872.
január 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig össze-
sen 30 frt 64 kr. perköltség erejéig elrendelt végrehajtás al-
kalmával bíróság lefoglalt és 2440 frtba becsült 6 drb fekete
foltos schwaizer-tenhén 300 frt, 8 drb igás ló 640 frt és 1
drb Bevesley Jons czégtől való 20/1873. számú, 1500 frtba
becsült cséplő-kaszniából álló ingóságok nyilvános árverés ut-
ján eladatnak.

Mely árverésnek az ad 1739/85. sz. kiküldött végzés foly-
tán a helyszínen, vagyis M.-Izsépy községben leendő eszközlé-
sére 1886. évi március 26-ik napjának d. e. 10 óraja hatá-
ridőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozik oly megjegy-
zéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árve-
résen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöb-
bet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi
LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz
kifizetendő.

Kelt Gálszécsen, 1886. március 8-án.

Kriszten Gyula,
bir. kiküldött.

TK. 4241. sz.
1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság
közhírré teszi, hogy Farkas Vilmos végrehajthatónak Rízsnay
József végrehajtást szenvedő elleni 25 frt tőkekövetelés és jár-
uléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvény-
szék (a szerencsi kir. járásbíró) területén lévő, a tállyai
község határában fekvő, a tállyai 547. sz. tjkvben 1/3-ad rész-
ben Rízsnay József végrehajtást szenvedett és 2/3-ad részben
Kromenszky Erzsébet szül. Rízsnay és kisk. Rízsnay Anna
mint végrehajtás alatt nem állók nevére felvett 863—864 hr.
sz. 355/a ö. i. sz. ház és kert az 1881. LX. t. cz. 156. §-ához
képest egészben 320 frtban ezennel megállapított kikiáltási
árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az
1886. évi április hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Tállya város
házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított áron
alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának
10%-át vagyis 32 forintot készpénzben, vagy az 1881. 60.
t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi no-
vember hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy miniszteri
rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki-
küldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésé-
ről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltati.

Kelt Szerencsen, 1886. évi január hó 30-ik napján,
a szerencsi kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál.

Kiss György,
kir. aljbíró.

2564. sz.
TK. 1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság
közhírré teszi, hogy Bolner Károly ügyvéd végrehajthatónak
Gärtner Mórné sz. Baruch Pepi végrehajtást szenvedett elleni
52 frt 60 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében
a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbíró) te-
rületén lévő, Tarzalon fekvő, a tarzali 789. sz. tjkvben
2936. hr. sz. a. foglalt ingatlan felerészére 106 frtban, továbbá
ugyanazon telekjegyzőkönyvben 3807/6. hr. sz. a. foglalt in-
gatlan felerészére 145 frtban, továbbá ugyanazou tjkvben
3009. hr. sz. a. foglalt ingatlan felerészére 133 frt 50 krban,
továbbá a tarzali 921. sz. tjkvben 3807/a hr. sz. a. foglalt
ingatlan felerészére 106 frtban ezennel megállapított kikiáltási
árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt in-
gatlank az 1886. évi március hó 4-ik napján délelőtt 9 óra-
kor Tarzal város házánaél megtartandó nyilvános árverésen
a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának
10%-át vagyis 14 frt 50 kr., 10 frt 60 krajczárt, 13 fo-
rint 45 krajczárt, 10 forint 60 krajczárt készpénzben vagy
az 1881. LX. t. cz. 42. §-an jelzett árfolyammal számított és az
1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszter.
rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikü-
ldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésé-
ről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltati.

Kelt a kir. járásb. mint telekkönyvi hatóságtól To-
kajban 1885. évi október hó 2-ik napján.

Sill Henrik, kir. aljbíró.

T. k. 7011. szám 1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi ha-
tóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtható-
nak Nagy György József és neje Balla Zsuzsanna végrehajtást
szenvedő elleni 356 frt 66^{1/2} kr., adóhátraléki tőkekövetelés
és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir.
törvényszék (a kir.-helmecei királyi járásbíró) területén
lévő Kis-Czigánd községe és határában fekvő a kis-czigándi
92. számú telekjegyzőkönyvben A. I. 38—48. hr. szám alatt
Nagy (György) József és neje Balla Zsuzsanna nevére jegyzett
bel- és külbirtokra 1008 frtban ezennel megállapított kiki-
áltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok
az 1886. évi április hó 15. napján délelőtt 11 órakor Kis-
Czigánd községe házánaél megtartandó nyilvános árverésen a
megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának
10%-át vagyis 100 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi
LX. t. cz. 42. §-ában jelz. árfolyammal számított és az 1881. évi
nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. k. igazságügyminiszteri
rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki-
küldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésé-
ről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltati.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek mint telek-
könyvi hatóságnak, 1885. évi deczemb. hó 22-én tartott ülés-
éből.

Osváth,
jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. trvszéki elnök.

**SZOLYVAI
POLENAI
OLENYAI**

savanyúvizek, valamint
LUHI-ERZSÉBET
gyógyforrás vize, — mindannyian kitűnő üdítő ita-
lok s járványos betegségek alkalmával is nagyhatá-
suak, — megrendelhetők

MARSALKÓ KÁROLY
munkácsi uradalmi ásványvizek bérlejénél Nyiregy-
háza, s kaphatók országszerte minden nevezetesebb
gyógyszertárakban, fűszerkereskedésekben és vendég-
lőkben is.

nyos megfigyelésére nincs kellő gond fordítva. Ezek folytán azon megállapodás jött létre, miszerint kéressék fel a nagymélt. földm., ipar- és keresk. miniszter az országos congressus utján, de a Tokaj-Hegyaljához tartozó kerületek országos képviselői: Szirmay Ödön, Zalay István, Molnár Viktor által is, hogy a tarziali vinczellérképezésben minden tél folyamán a hegyaljai paraszt vinczellérképezésére 14—14 napig tartó, három egymásután következő ingyenes tanfolyamot engedélyezni méltóztassék; hogy továbbá alsóbb fokú paraszt vinczellér-iskolák egyes borvidékeken nagyobb számmal állítsanak. A vándor-tanárok akként legyenek utasítva, hogy ne nehány előadást és mutatványokat, hanem egy-egy községben alkalmas időben, több napig tartó tanfolyamokat tartassanak. A Tokaj-Hegyaljára oly vándortanárok küldessenek, akik a borvidékeknek, szőlőjének, borának sajátos viszonyait, okszerű követelményeit előzőleg a tarziali vinczellérképezésben megismerték és ismereteik közléséhez türelmük, meggyőző előadási képességük van. A tarziali vinczellérképezésben egy külön pinczekezelő szaktanfolyam állítsassék, hogy a Hegyalja innen nyerjen pinczekezelőket. Szerveztessék ezen intézetben a tohaj-hegyaljai bor tudományos állandó felügyelésére „vegyszer-lesési állomás“ okleveles vegyészrel, mint ez az intézet felállításakor kilátásba helyeztetett.

6-ik tárgy: »Szőlővel ujonnan beültetett területek részére az eddigiekénél magasabb állami kedvezmények kieszközölése. Az állami szőlőiskolák szaporítása.«

E tárgyat illetőleg Zalay Istvánnak a vita elején tett indítványa fogadtatott el. Eszerint: mivel a tokaj-hegyaljai sziklás hegyoldalon a rigolozás sokszor lehetetlen s mivel a phylloxera-vész fellépése miatt a betelepítés költségesebb: az ujonnan beültetett szőlőterületekre tizenöt évi adómentesség kéressék; tekintet nélkül arra, hogy az ültetés földforgatással vagy e nélkül történt.

7-ik tárgy: »Szőlőhegyrendszabályok kötelező alkotása, tekintettel a különböző borvidékekre.«

Az értekezlet a congressusi előkészítő bizottság ezen indítványát nagy jelentőségűnek ismeri fel és ennek keresztülviteléhez hozzájárul.

8-ik tárgy: »Borvidékek védelme.«

E pontra nézve, mely a felhívásban közzétéve nincs ugyan, de a tárgysorozatba pótlólag Zalay István kérelmére vétetett fel; tekintettel arra, hogy egy 1879. évi német törvény is 1500 márka pénz és hat havi fogházbüntetéssel rendeli büntetni az élelmiszer-hamisítókat: az értekezlet Zalay István, e tárgyban congressusi előadó, álláspontjára helyezkedik s ennek a folyó hó 27-iki országos congressus elé terjesztendő, a gyűlés elején már érintett következő indítványát fogadja el: »Kéressék fel a nagymélt. földmiv., ipar- és keresk. miniszter, hogy akár törvény által, akár rendelési uton intézkedni méltóztassék, akként, miszerint minden borvidék terménye szigorú büntetés terhe alatt csak is az illető borvidék neve alatt bocsáttassék forgalomba. A termelő vagy eladó köteles legyen a borvidék nevét a hordókra rásütetni, a palaczkok vignettejére rányomatni; sőt nagyobb bizottság kedvéért a borvidék a pecséten is megnevezve legyen. Továbbá a konszultusok utján, vagy bármely a czélnak leginkább megfelelő módon, figyelmeztetésre Borszék sokat fordított s nagy könyvek szólnak róla még francia és angol nyelven is. Történetéről is, mely pedig nem is olyan régi, van egy vaskos könyv, melyben többi közt egy jellemző passust találtam. A hatvanas években cselédfürdőt állítottak fel, de mert senki sem használta, lebontották. »Ma már a cselédek is finnyásabbak mint voltak ezelőtt. Czivilizálódunk« így kiált fel a történetíró. Hát csak tartassék a borszékiek e körülményt szemelöltt szembem a fürdő-vendégekkel is, hogy azok igényei is nagyon nőnek. Jó lesz a borszékii irányadó uraknak is átrándulni Sinaiba s a többi szomszéd határszéli román fürdőbe, melyek mint hallom szintén nagy eleganciával vannak berendezve.

után szeptember elején Maros-Vásárhelyről Borszékre 40 frtért akartak elvinni. Nem mentem el. Képzhetni ezek után, hogy mily rendkívüli kitűnésnek kell a borszékii savanyuvíznek lenni, ha mindezen szállítási nehézségek dacára Borszék évenként 3—4 millió üveget szállít nemcsak a hazába, de a szomszéd keleti országokba is. Tehát üvegszámrá versenyez a világot meghódított gieszüblivel.

Mennyire emelkedhetnék itt a kivitel, ha vasutja volna, talán megközelíthetné az évenként 9 millió üveggel szétküldött Apollinarist is. És miért ne? Nekem erős a meggyőződés, hogy kellőleg kezelt savanyuvizeinkre, melyek nemcsak gyógyszerként, hanem közönséges italul is használhatók, a mai bacteriumos korszakban szép jövő vár. Minek ígyék az ember kivált városokban fertőzött kutvizet s ilyenből tisztátlanul és mérges anyagok közvetítésével készült szoda vizet, mikor tiszta forrásból eredő s az emésztést elősegítő természetes savanyuvizet fog kaphatni olcsón.

Csak más üveget használnának a borszékiek s utánaoznának abban a haladó nyugatot.

A borszékii fürdőnek a többi erdélyiek felett az is egyik előnye, hogy már kizárólag fenyves régióban s legmagasabban 882 mtrnyire a tenger színe felett fekszik. De épületei tekintetében még Tusnáddal és Előpatakkal alig versenyezhet. Fürdőknek itt is többnyire hideg ásványvízü tükörfürdőket használnak, de legújabbán fürdőházát is jobb karba helyezte.

tették a külföld, hogy csak is az ily védjegyekkel ellátott borok valódiak«.

IV. A boreladásokat közvetítő »faktor«-okat illetőleg, Zalay István és Deil Jenő indítványa alapján, az értekezlet azon kívánalmait fejezi ki, hogy a borfaktorok intézménye törvény vagy szabályrendelettel szabályoztassék; e foglalkozást csak kifogástalan jellemű egyének és csak hatósági engedély és felügyelet mellett üzhessék, akik szakértő bizottság előtt vizsgáznai s óvadékat tenni kötelesek, melyet visszaélések esetén elvesztenek, az alkuszi gyakorlattól esznek és megbüntettetnek.

V. Viczmány Ödön a phylloxera-ársaemicummal való irtása iránt és a tokaj-hegyaljai borvidék mentén kért phylloxeramentes amerikai és európai szőlőtelepek tárgyában vet fel kérdéseket s kívánja, hogy ez érdekekre hívja fel az értekezlet a magas kormány figyelmét.

Mire Molnár István, megyei főispán és a Tokaj-Hegyalján phylloxeraügyi kormánybizos, közli az értekezlettel, miszerint az arsenicummal való phylloxera irtás, az erről alkotott elméleti nézetek, gyakorlati tapasztalatok felől tudakozódva: a megyei filloxera-bizottság már felírt a nagymélt. miniszterhez, de e tárgyban még válasz nem érkezett. A borvidékünk közelében kért mentes telephez a terület kiszemeltetett s az ennek bérletére kötött haszonbéri szerződés a magas miniszteriumhoz felküldetett. Innen azon válasz jött, hogy a kiszemelt homokterületet előbb azon szempontból, vajlon benne a phylloxera nem él-e meg? homokanyagának vegyalkatára nézve fogja a minisztérium, szakközsege által vizsgáltatni. Felemlíti továbbá nyilatkozó főispán, hogy a Tokaj-Hegyalja részére külön phylloxera-bizottság kért; még ezen felterjesztése sincs elintézve. Előadja még, hogy a gyéritéshez szükséges szénkének ingyenes kiszolgáltatását mint ez eddig történt, szintén szorgalmazta a kormánytól. De a készlet elfogyott s csak azon biztatást nyerte, hogy a szénkének az előállítási árért fogják kapni az igénylő szőlőbirtokosok de ez még nem végleges megállapodása a miniszternek.

A főispán végül tudatja az értekezlettel, hogy a nagymélt. földmiv., ipar- és keresk. miniszter ur oly czéltól, hogy bortermelési viszonyainkat itt a helyszínen ismerje meg, ez év folyamán Tokaj-Hegyalját meglátogatni készül; főispán kéri a bortermelők nézeteit az iránt, hogy e kegyes látogatás idejéül mely időpontot ajánlják, tekintettel a szőlők fejlődésére?

Viczmány Ödön indítványára: megyei főispán és phylloxeraügyi kormánybiztosnak a phylloxera elleni védelem ügyében tett ezen közlései köszönettel s a nagymélt. földmiv., ipar- és keresk. miniszternek ez év folyamán kilátásba helyezett kegyes látogatásáról szóló hír örömmel vétetnek tudomásul. Megyei főispánt és kormánybiztos, a phylloxera elleni védelem összes érdekeinek meleg felkarolására az értekezlet továbbra is felkéri. A nagymélt. miniszter ígért látogatásának idejéül folyó 1886. évi június 20-tól július 10-ig eső időszakot ajánlja, s óhajtja hogy e magas látogás alkalmával egy, a Tokaj-Hegyalján tett körutban, a szőlőhegyeinken sárguló pusztá parlagok is megmutattassanak, igazolásul bortermelésünk azon lesújtó hanyatlásának, melyet a borgyártás és borkereskedelemi akadályok stb. idéztek elő.

VI. A Tokaj-Hegyaljának a f. február 27-iki

Ismertetésére Borszék sokat fordított s nagy könyvek szólnak róla még francia és angol nyelven is. Történetéről is, mely pedig nem is olyan régi, van egy vaskos könyv, melyben többi közt egy jellemző passust találtam. A hatvanas években cselédfürdőt állítottak fel, de mert senki sem használta, lebontották. »Ma már a cselédek is finnyásabbak mint voltak ezelőtt. Czivilizálódunk« így kiált fel a történetíró. Hát csak tartassék a borszékiek e körülményt szemelöltt szembem a fürdő-vendégekkel is, hogy azok igényei is nagyon nőnek. Jó lesz a borszékii irányadó uraknak is átrándulni Sinaiba s a többi szomszéd határszéli román fürdőbe, melyek mint hallom szintén nagy eleganciával vannak berendezve.

Borszékét látásból nem ismervén, nagyon örültem mikor olvastam, hogy az országos kiállítás panorámájában látható lesz. De nagyon csalódtam. Azért a képért kár volt ugyan egy garast adniok. Borszék helyett láttunk ott egy kocsiszin előtt elnyargaló paraszt lakadalmat. S így járt Bártfa is, melynek képén vannak nem létező kopárhegyek, de páratlan szép fenyvese hiányzik. Borszék iránt melegen érdeklődvén, hozattam onnan nagy fényképet, mely az egész fürdőt és környékét híven ábrázolja. Ez után itélve, fekvése igen szépnek mondható.

De hagyjuk el a jövő századnak eme nagy fürdőjét s térjünk vissza a vasutra.

(Folytatjuk.)

országos congressuson való képviseltetése jövén szóba:

Szirmay Ödön, Zalay István, Molnár Viktor a Tokaj-Hegyaljához tartozó kerületek országgy. képviselőit kéri fel az értekezlet, hogy a Tokaj-Hegyalját a folyó február 27-iki országos congressuson képviseljék s ennek e jegyzőkönyvi határozatokban megjelölt, vagy ezeken kívül mutatkozó érdekeit úgy az összegyűlt congressuson, mint a magas kormánytól s a törvényhozásnál előmozdítsák, ezekben közbenjárjanak.

Felkéretnek egyszersmind az összes Tokaj-Hegyaljai bortermelők, hogy folyó február 27-iki országos congressuson Budapesten, a megbízott képviselőkhez csatlakozzanak s ott minél tekintélyesebb számban jelenjenek meg. A congressusra felutazó bortermelők a megyei gazdasági egyület titkártól szerezhethetnek oly igazolványokat, a melyekkel budapesti utjukban a vasuton fél áron utazhatnak.

VII. Elnök és Viczmány Ödön indítványára az értekezlet meleg köszönetet szavaz a kassai kereskedelmi kamarának s ennek fáradhatlan titkára, Deil Jenőnek, kik a tokaj-hegyaljai bortermelés és kereskedelem előmozdítására mindent elkövetnek s épen ezen értekezletre beadott jelentés szerint is, a tokaji bor több külföldi hamisítóját kiküldtették s e visszaélések megtorlására lépéseket tesznek. Megköszönik az összegyűlt bortermelők nevezett kamarának és titkárnak azon ügybuzgalmukat tanúsító tényüket, melyszerint a lefolyt értekezletben is részt vettek. Határozza az értekezlet, hogy ezen jegyzőkönyvi pont, hitelesített másolatban a kassai ipar- és kereskedelmi kamarának s ennek titkárnak megküldessék.

VIII. Szirmay Ödön elnök, örömet fejezi ki, afelett, hogy ily hasznos eszmecserére nyílt alkalom a lefolyt értekezleten. Saját és megbízott képviselő társainak szolgálatát, ezek nevében is, a Tokaj-Hegyalja ügyének továbbra is felajánlja. Eljenzéssel fogadtatik.

IX. Viczmány Ödön és Hammersberg Jenő indítványára a bortermelők ezen gyűlése köszönetet szavaz Szirmay Ödön, Zalay István, Molnár Viktor, a Tokaj-Hegyaljához tartozó kerületek országos képviselőinek, azon fáradozásukért, mellyel a Tokaj-Hegyalja érdekeit szívükön hordva, e tanácskozást összehívták s ily eredményhez vezették.

X. Elnök által a gyűlés berekesztetvén: az erről felvett jegyzőkönyv, megbízott országgyűlési képviselőknek átadatni rendeltetik. A jegyzőkönyv hitelesítésével Hammersberg Jenő és Becske Balint értekezletit tagok bizattak meg.

Nyilvános számadás.

A s.-a.-ujhelyi dalárda működő és pártoló tagjai által folyó hó 6 án rendezett táncszüvegalkalmal egybekötött dalestélynek

összes bevétele	463 frt — kr.
kiadása	141 frt 94 kr.
jövedelme	321 frt 06 kr.

Mely összeghez felülfizetésekkel járultak: Ármágyi János 1, Boruth Elemérné 1, Beszterczey Ferencz 2, Csaszloszky J. 1, Csizsár G. 1, Dókus Gyula 3, Dókus Ernő 2, Dombay K. 1, Fejes I. 1, br. Geizler J. 2, a gyártelepi dalárda 5, Gróss R. 4, Hammersberg Jenő 1, Hönig Arnoldné 2, Horváth Géza 1, Jelenek Ádám 1, dr. Kun Zoltán 2, Kornstein Mórné 2, Kátay Mór 1, Kecskés Antal 1, Kovács Antal 1, Kruszely B. 1, dr. Láczy L. 4, Molnár Leona 10, Molnár István 8, Malárcsik József 1, Mathiász J. 2, Nemes Lajos 1, Nádory Vilmos 1, Payzoss Ferencz 1, Pékary Gyula 1, Pintér F. 2, Pauliczky F. 1, dr. Papp László 1, dr. Sebeők Antal 2, Stépán Gábor 5, Smoczer Péter 2, Schön I. 2, Sulyovszky István 2, Szilvássy József 2, Szánky Nándor 1, Tóth Ede 3, Tokár J. 1, gr. Vallis Gyuláné 10, Vass József 2 forinttal, mely kegyes adományaiért fogadják a t. cz. felülfizetők a dalárda nevében őszinte köszönetünk nyilvánítását.

S.-a.-Ujhely, 1886. márcz. 13.

A dalárda elnöksége.

VII. Kimutatás.

Fáy András kohányi szülőházának emléktáblával való ellátására begyűlt adahozásokról: Urbán Ferencz 1 frt. N. N. 20 kr., szerencsi járás községei 25 frt 32 kr., Végh Bertalan 2 frt, összesen 28 frt 52 kr. A régebben kimutatott összegekkel együtt 210 frt 52 kr.

S. a.-Ujhely, márcz. 12. 1886.

Chyzer Kornél.

Különfélék.

(Márczius 15-ikét) mint már ezt a mult számunkban is jeleztük, meg fogják unnepelni városunkban is. A polgári olvasó-körrel, a dalárda és városi tűzoltóság egyesülve: az unnepegy helyiségre a színházat választották, mert ily több tagból álló 3 egylet és — mint remélhető — számos vendég befogadására bármely vendéglői helyiség is szuknekné bizonyulna. A falragaszok által az unnepegyes estély „miként”-je felől tájékozva van ugyan a közönség, mindamellett e helyütt is fölemlítjük, hogy a közvacsorán való részvétel 60 kr. lefizetésével jár, a mi oly csekély összeg, hogy e miatt az imponzánsnak ígérkező estélytől senkinek sem lehet oka visszariadni. A városban aláírási iverk forognak; a ki azonban fel nem szólíttatnék s az estélyen óhajtana részt venni, előjegyeztesse magát a pol. olvasókör helyiségében. Reméljük, hogy Ujhely város hazafiasan érző polgársága tömegesen fog az estélyen megjelenni.

(A dalárda) folyó hó 6-án rendezett, táncmulatsággal egybekötött dalestélye szép, nagy társaságot hozott össze a megyeház termeiben. Házias színezete volt e mulatságnak annyiban, hogy a sűrűn özőnlő közönséget fölterített asztalok várták, melyeknél vidám társalgás folyt. A dalárda a vacsorázás ideje alatt több darabban szerepelt; de bizony azt a tapasztalatot merítettük ez alkalommal, hogy a kés és villacsörgés, zsongás, zugás nagy ellenségei a dalművészetnek. A különben hatalmasan megizmosodott s a tökéletesedés felé mindinkább gravitáló egylet előadásával nem minden pontnál érte el azt a hatást, a mit már tőle megszoktunk. Aztán az estélyen Terpsichore meg Apolló ugyancsak „farkasszemt” néztek egymással; végre is az okosabb engedett: Apolló bevonta a vitorlákat s átadta a tért a hóbortos Terpsichorának. A terem gyorsan kiürített s a nyughatatlan lábcsakkák 11 óra tájban már a terem sima parkettjén siklottak végig. Az estélyen résztvett hölgyek, társadalmunk ismert bájos alakjai voltak, azok hijjával, kik egy darab idő óta ismét elkülönzik magukat s az assimiláció helyett mind magasabbra emelik magok körül azt a falat, melyet az előítélet épített, de a melynek az újabb időkben már csak itt-ott volt némi rommaradványa. Az estély jövedelme — mint értesülünk — a 300 frtot meghaladja. Nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a zene gyarlóságáért a panasz általános volt. Mi oka is lehetett annak, hogy idegen pátriából szerzett nem talp alá való zene hangjaiért mellőzték a Mányi jó s a mi igényeinket teljesen kielégítő zenekarát?

(Óriás szélvész) dühöngött vidékünkön majd nem egy egész héten át. Eolus gazda kegyetlenül megeresztette a kantárszárat s örült sebeséggel vágtatott keresztül Ungon berken. Szerencse, hogy az öreg földön még vastag rétegben feküdt a téli szemfedő; mert különben a vetéseket megrongálhatta volna a januáriusba beillő hideg. Öt napon át akarva — nem akarva, elmondhatta az ember, hogy „hideg szél fúj észak felől; a lelkem is fázik belől.” Dehát régi közmondás, hogy „borura derü.” A szélvész után pénteken szép, verő fényes nap virradt reánk, fogas volt ugyan még, dehát a légmérséklet nem is olyan mint a juhász bunda, melyet egyik pillanatban ki, másikban meg be — lehet fordítani. A dühöngő szélvész nagy akadályul szolgált a közlekedésnek is, kolossális hófúvások képződtek, úgy hogy alig volt nap, melyen egyik vagy másik vonat el ne akadt volna, sőt Budapesttel a luczi nagy bevágást teljesen eltorlaszolt hótömeg miatt 5 napig szakadt meg a közvetlen összeköttetés. A postát Kassán keresztül kaptuk, késedelemmel és hiányosan amint az az ilyen alkalomkor történni szokott. Télen át — mint mondani szokták — padon hevert a hóéke, vették most hasznát eleget. Most már remélhető, hogy lassankint felmelegszik az idő s a mit a naptár is jelezni fog néhány nap múlva: valósággal beállit a tavasz.

(A dalárda) elnöksége lapunk utján fölhívja azon pártoló tagjait, kik a Pécssett a f. é. v. i. a. u. g. s. t. u. s. 12-16 n. a. p. j. a. i. n. tartandó országos dalárduunnepegyen kedvezményekkel résztvenni óhajtanak, hogy ebbeli szándékukat az elnökségnél 2 forint lefizetésével folyó hó 20-áig annál is inkább bejelenteni sziveskedjenek, mivel a későbbi jelentkezések figyelembe vételét nem fogják.

(A bünbáló saisonnak) is lesz egy nagyszabású elite-mulatsága, melyet e hó 20-án megyénk hölgyei rendeznek a megyeháza termeiben. Kétkednünk sem lehet, hogy e táncestély oly sikerült lesz mint a minőnek azt a rendezőség névsorának elolvasása után csak várhatjuk. A diszesen kiállított meghívók már szétküldtek.

(A sorozás) a bodrogközi és s.-a.-ujhelyi járásokban már bevégeztetett, még pedig kellő eredménnyel. Az előbbi helyütt a sorhadi kontingensen felül a honvédség is 59 legényt kapott. Az utóbbiban pedig a kivetett hadjutalék szerint besoroztatott a közös hadsereghez 142, a póttartalékhoz 26 (ebből mult évi hátralék volt 15) a honvédséghez 37 egyén. A póttartaléknak 3 egyénnel maradt hátralékban.

(Dr. Ferenczy Elek) sztankóci birtokos, tisztelbeli megyei aljegyző, az eperjesi jogakademia nyilvános rendes tanárává nevezetett ki.

(Eljegyzés.) Dr. Rosenthal Sándor helybeli ügyvéd e napokban váltott jegyet Dr. Földi Miksa kassai orvos bájos és szeretetreméltó leányával Gizellával.

(Uj tudor.) Lieberwerth Jakab tokaji illetőségű hazánkfia, a gráci magyar olvasókörnek éveken át volt titkára, az ottani tudomány-egyetemen a mult napokban avattatott föl az összes gyógytudományok tudorává.

(A Hecskén) — mint halljuk — a veszett eb megharapott egy tehenet. Régóta halljuk már, hogy az ebek szájkosárral látandók el, és hogy a peczér — minden, az utcán csatangoló kutyát, kimélet nélkül befog. Látjuk is gyakran a peczér által arrangirozott razziákat; de erre nem volna olyan nagy szükség, ha az ide vonatkozó rendelet — a mint képzeljük — nem csak a papiroson ékeskednék.

(Mefagyott) egy b.-szerdahelyi illetőségű ember a mult hétfőn amint hazafelé tartott. Valószínűleg jól bepálinkázott és Szőlőske közelében lábai megtagadták a szolgálatot, elesett s midőn arra menők észrevették — az irtóztató hidegben — mefagyott. Hulláját Szőlőske-re szállították be.

(A dohány és szivar) főtözsde, valamint a különlegességek árudája, mely eddig a Kormos testvérek kereskedésében volt elhelyezve, Kellner József főutcai házába tétetett át. Hát ez bizony már kívánatos volt, mert ily nagy üzletnek önálló helyiséggel kell bírnia, de másrészt azért is szükséges volt az elkülönítés, miután egy fűszerkereskedés oly cikkekkel is bír, melyek kigőzőlgése a dohány- és szivargyártmányoknak előnyére éppen nem szolgálhat.

(A polgári olvasókör) elnöksége fölkéri azon egyéneket, kik márczius 15-ike megünneplése alkalmából aláírási iverket kaptak, hogy azokat szolgáltatassák át az olvasókör helyiségében megbízott szolgának.

(Az iparostanonczok rajzoktatása.) A kassai kereskedelmi és iparkamara felkérte a kir. közgazdasági miniszteriumot, miszerint azon iparostanonczokat, kik iparuk természeténél fogva a rajzoktatást nélkülözhetik, e rajzitanítás alól felmenteni sziveskedjék. Ezen kérelemnek részben eleget tett a vallás- és közoktatásügyi miniszter folyó évi márczius hó 3-án 7830. szám alatt kelt rendeletével, amennyiben meghagyta, hogy a mészáros, hentes, szapponos, borbély, fésűs, fodrász, kefekötő, timár, szalámi-készítő, kéményszerő, sütő, kötélverő és ruhatisztító iparostanonczok a rajzitanítás alól az iparostanoncz-iskolában mentessenek fel, azonban a rajzitanításra megállapított tanórák alatt írás, olvasás és számolásra tanitassanak.

(Gépközlekedők egylete.) A budapesti és vidéki mezőgazdasági és általános gépközlekedők egylete, egyik főfeladatául tűzte a gazdaközönségnek akár állandó működésre, akár a cséplési időnyre vagy csupán gépjavitásra is szakértő gépezeteket ajánlani; ez által megkíméltetik a géptulajdonos a gépész keresés kellemetlenségétől, a szerződéses vagy alkudozás gondjától, de sőt némileg biztosítatik, hogy az egylet útján teljesen megbízható és szakképzett gépezet szerezhethet, mivel az egylet csak ilyeneket igyekszik ajánlani tagjai közül. Az egylet titkári hivatala (Budapest, Nyár-utca 5. sz. a.) folyton előjegyzésben tart a gépezet bár mely ágában jártas gépezeteket így: mozdony, mozdony és fekvő gépezeteket, szerelőket, kazán és gazdasági kovácsokat, kik egyzersmind okleveles gépközlekedők is, továbbá, szeszfőzőket, malom gépezeteket stb., mindezeket díjtalanul ajánlja és szerződtesíti. Elhelyezett tagjaiért pedig az erkölcsei felelősséget elvállalja. Felhívjuk tehát a t. gazda közönség figyelmét az egylet ez irányú működésére, kérjük vegyék igénybe szolgálat kétségüket, támogassák érdekeiket szem előtt tartó ezen céljukat s adjanak előnyt a megbízható szakembereknek az ösmeretlenek felett.

(Farsangi utóhangok.) Szinnáról írják lapunknak: miszerint ott f. h. 4-én a flandriai gróf jószágigazgatósága által átengedett teremben ft. Lehoczky Endre plebános, Dancs János körjegyző s dr. Márton Dénes járás orvos urak kezdeményezéséből zártkörű táncmulatság tartatott, mely csak másnap délelőtt ért véget. Tudósítónk szerint még nem volt a Krajnyán ily kordialis összejövetel, mely semmi kívánni valót sem hagyott hátra s amelyen a határszéli járás polgári és egyházi intelligentiája oly szép számban megjelent volna. E lelkesedés annyival inkább méltánylandó, mert az a magyar állameszme érdekében történt, a mennyiben a vigalom jövedelme a zemplénmegyei magyar nyelvet terjesztő egyesület javára fog fordíttatni.

(A megyei örshajduk) által közelébb rendezett jótékonycélu bál 8 frt. 60 kr. tiszta jövedelmet hozott, mely összeget a felmutatott nyugta szerint a város pénztárába és pedig a helyben létesítendő árva háza alapjára befizették.

(Utólagos felülfizetés.) A sárospataki akademiai részvényesek báljára nagyszabású és főtisz-

teletű Kun Bertalan egyházkerületi püspök úrtól 10 frtot kaptunk, mit ezennel köszönetünk nyilvánítása mellett nyugtáztunk. Márton Imre ellenőr, Jákó Pál pénztáros.

(A helybeli fogházhoz) fosztás végett már régebben beadott — de ekkoráig ki nem váltott toll tulajdonosai folkéretnek azt 14 nap alatt annyival is inkább kiváltani, mert ellenkező esetben az ezen idő lefolyása után el fog árvereztetni. A fogház-felügyelőség.

(A csatangoló ebek) kegyetlen bakója: a sintér, a közelebbi razziák alkalmával egy kis furfangot is kitalált s több ebtulajdonostól néhány krajczárt, a hol mennyi sikerült, kicsikart egy kis piros szalag átszolgáltatása mellett, a mely piros szalagnak az a bűvös tulajdonsága van a sintér állítása szerint, hogy a mely kutya olyan nyakravalót hord, azt nem fogja a — drót. A visszaélés napfényre jött s a mester az ebtársadalom nagy meglegedésére a dutyiba került.

(Nagyszerű irodalmi vállalat) Ráth Mór, ki magyar klasszikusaink diszkidásai által sok érdemet szerzett, most ujabban a nagy britt költő Shakspeare illusztrált kiadására vállalkozott, melyből az első füzet már megjelent s szerkesztésünkhöz beküldetett „Shakspeare jó fordítása a leg-gazdagabb szépirodalomnak is felér legalább felével” mondá Vörösmarty negyven évvel ezelőtt. Azóta, Tomory áldozatkészségéből, a Kisfaludy-társaság gondozása alatt s legkitünőbb műfordítóink hozzájárulásával, a magyar irodalom birtokába jutott a teljes Shakspeare-nek, oly jó fordításban, a milyen fölünk csak telt s a mely talán még ötven évig is ki fogja elégiteni irodalmunk és közönségünk igényeit. E teljes magyar Shakspeare-kiadás tulajdonjogát, a fordítók igénye fentartásával, Ráth Mór szerezte meg a Kisfaludy-társaságtól. De a nemes becsvágyu kiadó nem éri be azzal, hogy a kész szöveget terjessze, most a legkitünőbb angol illusztrált kiadás mintájára s annak eredeti képeivel, diszes király-negyedrét alakban, hasábosan, a szövegbe nyomott és külön lapokat képező illusztrációkkal bocsátja közre a teljes Shaksperet, hogy a legnagyobb költő halhatatlan alakjai ábrázolatokban is bevéssődjenek emlékünkebe s a szöveg által felkötött képzeletünknek a képirás is segítségére jöjjön. A Cassel-féle londoni kiadás világhírű képeivel a nagy mű mintegy száz füzetben jelen meg, a mi előre láthatólag hosszabb időt fog igénybe venni, de épen ez könnyíti a megszerzést is. Minden füzet 16 oldalt vagyis 32 hasábot foglal magában s egyremásra két nagyobb, egész oldalt elfoglaló és külön lapon levő s 2—3, szövegbe nyomott képet foglal magában. A szöveg a Kisfaludy-társaság kiadásabeli, de a fordítók által átnézve s a hol szükséges, kiigazítva (a minék a megjelent első füzetben is már látjuk nyomát). E fordítás, melyben legnagyobb költőink is — Vörösmarty két, Petőfi egy, Arany János három darabban — jelennek meg, azonkívül jelesb műfordítóink (Lévy, Szász, Győry, Greguss, Arany László, Rákossy Jenő stb.) hozzák meg Shakspeare-kultuszuk áldozatát: a gyönyörű kiállítás s a remek képek által bizonyára csak nyer becsében, s a legszebb és legbecselesebb diszvévé válik bármely asztalnak és könyvtárnak. A nagy vállalat hat kötetre lesz beosztva. A két első kötet a nagy tragédiákat (Othello, Lear, Hamlet stb.) s a következő kettő a színműveket és a vigjátékokat, az utolsó kettő az angol történelmi drámákat foglalja magában. Az illusztrációk száma körülbelül 600. Minden egyes füzet ára 40 kr. A kiadás becsét emelni fogja még a minden egyes darabhoz járuló bevezetés, s azt kísérő, magyarozó jegyzetek, Csiky Gergely tollából. Nem szakemberek számára való kritikai, nyelvészeti vagy aesthetikai tanulmányok, hanem a nagy olvasó közönségnek szánt népszerű fejtegetések, melyek arra valók, hogy a homályosabb helyek értelmét megkönynyítsék, a drámák külső történetét, keletkezésök, első kiadásuk idejét, valamint forrásaikat megismertessék. — Az épen megjelent első füzet, az Othellohoz irt 8 lapnyi bevezetést s a nagy tragédia két első felvonását foglalja magában s a legmagasb igényeknek minden tekintetben megfelel. Óhajtuk, de reméljük is, hogy a nemes becsvágyból indított kiadó, kinek, mint maga vallja, — „e kiadás annyira szíven fekszik, ki arra évek óta készül s kinek ez, Arany munkái mellett, legnagyobb ambícióját képezi — anyagilag sem fogja megbánni, hogy e költséges kiadásba fogott; de óhajtuk azt is, hogy az a szava ne teljesüljön, mely szerint e kiadás „valószínűleg zárkóve is lesz tevékenységének”; sőt inkább merítsen belőle új kedvet és erőt még több hasonlóra!”

(Egy fiatal) képzett jegyzőségéd hasonmóságban alkalmazást keres. Megkeresések e lap kiadóhivatalához intézendők.

Jó kereset. Egy szerény, jóbizonyítványokkal ellátott fiatal ember, ki magát helyi ügynök-ké kiképezni akarja, ajánlatos feltétele mellett azonnal alkalmazást talál. Hol? megmondja e lap kiadóhivatala.